

[Finansministeren.]

som de nuværende parcelhusejere har fritagelse for, og som bliver effektiv ved ejerskifte, skal jeg først bemærke, at den grundstigningsskyld, der dér vil blive effektiv, naturligvis er den fikserede, det vil sige kun op til 1960-niveauet og ikke noget derudover, og det vil med andre ord sige, at både den, der køber, og den, der sælger, ganske nøjagtigt ved, hvilke beløb det drejer sig om; der kommer ingen overraskelser, og det vil sige, at man ved fastsættelsen af købesummen nøje kan tage hensyn til dette forhold. Om det alligevel er rimeligt at fikse under den hvilende grundstigningsskyld, vil jeg da også gerne lade udvalget se nærmere på, men jeg vil ikke . . . (Ordføreren for forslagsstillerne [Gottschalck-Hansen]: Hvor?) . . . Ja, altså på det niveau, som de nuværende ejere betaler. Men det er en ting, som jeg nok synes det kan være meget betænkeligt at tage standpunkt til, før dette problem er nærmere kulegravet, og derfor mener jeg, at jeg også må anmode udvalget om at se lidt nærmere herpå.

I øvrigt forekommer det mig, at det tal, der er nævnt som den yderligere grundstigningsskyld, der kunne blive tale om, hvis den hvilende grundstigningsskyld bliver effektiv, er noget højt. Var det 30-40 mill. kr., der blev nævnt? Men det er naturligvis en relativt underordnet detalje.

Må jeg derudover sige, at de oplysninger, som fremgår af betænkningens bilag, tyder ikke på, at den grundstigningsskyld, der var pålagt til og med skatteåret 1961-62, altså senest på grundlag af vurderingen i 1960, var særlig tyngende for i hvert fald ret mange. Jeg vil gerne gøre opmærksom på de tal, vi har i underbilagene nr. 2 og 3. Jeg indrømmer, at det er stikprøver, der er taget, og man kan naturligvis altid ytre tvivl om, hvorvidt de er karakteristiske for landet som helhed, men jeg har nu indtryk af, at man har bestræbt sig for at finde forskellige områder, så det giver et sandfærdigt billede.

Af underbilag 2 ser man, hvor meget grundstigningsskylden bliver pr. etagemeter i visse beboelsejendomme. Der er 2 eksempler fra Vejle, 2 fra Lyngby-Tårnbæk og 2 fra Vesterbro. Hvis man nu regner med en

lejlighed på så meget som 100 m² — det er en stor lejlighed; jeg bruger det tal, fordi det er nemt at regne med — så vil man se, at i de to eksempler fra Vejle bliver den enkelte lejers udgifter til grundstigningsskyld henholdsvis 11 kr. og 9 kr., i Lyngby-Tårnbæk i det ene tilfælde 87 kr. og i det andet 202 kr., men dér bemærkes, at det er en vurdering pr. 1. september 1963, så det er jo sandsynligt, at den skal føres ned på et lavere niveau. På Vesterbro er der i disse eksempler overhovedet ikke tale om grundstigningsskyld. Hvis vi så tager de 5 vurderingsdistrikter under Københavns amtstuedistrikt, vil man se, at der dér er tale om en gennemsnitlig grundstigningsskyld pr. lejlighed i etageejendommene på 80 kr., når man tager hele det område. Hvordan det ville se ud, hvis vi tog landet som helhed, ved vi altså ikke noget om, men jeg har en lumsk mistanke om, at tallet i hvert fald blev adskilligt lavere, for der ville jo indgå mange lejligheder, der overhovedet ikke har grundstigningsskyld. Hvis vi så ser på villaer og parcelhuse, der er indregnet i et antal af godt 3.000, vil man se, at deres gennemsnitlige grundstigningsskyld ikke overstiger 110 kr., og det er endda på grundlag af situationen efter omvurderingerne pr. 1. september 1962. Det tyder ikke på, at grundstigningsskylden er så byrdefuld og belastende og så forfærdende for de jævne, små mennesker, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen her talte om. Det var det, jeg mente med, at der ligesom ikke var det fulde pålydende for det ærede medlems ord, og jeg synes jo nok, at når man skal tale om uret og urimelighed og om, at mennesker bliver mishandlet o. s. v., så skal der da være nogle kendsgerninger bag det, man står og siger, og hvad der findes heraf, er i alt fald begrænset, meget begrænset i relation til de overordentlig stærke ord, det ærede medlem brugte.

Jeg undrer mig derfor stadig over, at man har følt det så påtrængende nødvendigt at bringe dette forslag frem og bringe det til afstemning, før ekspertudvalget har gennemført sine undersøgelser, og før de ærede oppositionspartier dermed har et mere solidt grundlag for stillingtagen, end de kan have i dag. Jeg synes, at alting taler for, at man skal afvente ekspertudvalgets undersøgelse,